

- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy wspomniane uregulowanie jest zgodne z art. 1 ust. 1, art. 7 i 15 dyrektywy 94/62/WE⁽¹⁾, uwzględniając również art. 110 TFUE?
- 3) W razie odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: Czy wspomniane uregulowanie jest zgodne z art. 1 ust. 1, art. 7 i 15 dyrektywy 94/62/WE, uwzględniając również art. 34 TFUE?
- 4) W razie odpowiedzi przeczącej na pytanie trzecie: Czy fińskie uregulowanie podatku akcyzowego od opakowań napojów należy uznać za dopuszczalne w świetle art. 36 TFUE?
- 5) Czy wymóg, by osoba, która wykorzystuje napoje alkoholowe do celów komercyjnych, posiadała specjalne zezwolenie na sprzedaż detaliczną w odniesieniu do swojej działalności dotyczącej przywożonych napojów alkoholowych, w sytuacji gdy nabywca fiński zakupił przez Internet lub w inny sposób w sprzedaży wysyłkowej napoje alkoholowe od prowadzącego działalność w innym państwie członkowskim sprzedawcy, który dostarcza je do Finlandii, należy uznać za dotyczący istnienia lub funkcjonowania monopolu, wobec czego przepisy art. 34 TFUE nie stoją mu na przeszkodzie, natomiast należy oceniać go w świetle art. 37 TFUE?
- 6) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie piąte: Czy wymóg posiadania zezwolenia jest zgodny z warunkami dotyczącymi monopolu państwowych o charakterze handlowym określonymi w art. 37 TFUE?
- 7) W razie odpowiedzi przeczącej na pytanie piąte i jeżeli w niniejszej sprawie należy zastosować art. 34 TFUE: Czy uregulowanie fińskie, zgodnie z którym przy zamówieniu napojów alkoholowych z zagranicy przez Internet lub w inny sposób w sprzedaży wysyłkowej przywóz tych napojów do własnego spożycia jest dozwolony tylko wtedy, gdy przywozu napojów alkoholowych dokonał sam zamawiający lub niezależny od sprzedawcy podmiot trzeci, podczas gdy w innych przypadkach dla przywozu wymagane jest zezwolenie na podstawie fińskiej ustawy alkoholowej, stanowi sprzeczne ze wspomnianym artykułem ilościowe ograniczenie w przywozie lub środek o działaniu równoważnym?
- 8) W razie odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie: Czy uregulowanie to można uznać za uzasadnione i proporcjonalne pod względem ochrony zdrowia i życia ludzkiego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 94/62/WE z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. L 365, s. 10).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative d'appel de Nantes (Francja) w dniu 13 lutego 2014 r. – Adiamix przeciwko Direction départementale des finances publiques – Pôle Gestion fiscale

(Sprawa C-202/14)

(2014/C 202/16)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative d'appel de Nantes

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Adiamix

Strona pozwana: Direction départementale des finances publiques – Pôle Gestion fiscale

Pytanie prejudycjalne

Do Trybunału Sprawiedliwości zwrócono się o wydanie orzeczenia w przedmiocie ważności – w odniesieniu do kwestii kwalifikacji systemu pomocy jako pomocy istniejącej – decyzji Komisji Europejskiej nr 2004/343/CE z dnia 16 grudnia 2003 r. dotyczącej systemu zwolnień ustanowionego w art. 44f powszechnego kodeksu podatkowego w odniesieniu do przejmowania przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji.⁽¹⁾

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie systemu pomocy wprowadzonego przez Francję w zakresie przejmowania przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji (Dz.U. L 108, s. 38).